

nownego zgłaszania wniosku w myśl dekretu niniejszego.

2. Orzeczenia komisji rehabilitacyjno-kwalifikacyjnej dla b. funkcjonariuszów Policji Państwowej, zapadłe przed dniem wejścia w życie dekretu niniejszego na podstawie poprzednio wydanych przepisów, mają moc orzeczeń przewidzianych w dekrete niniejszym.

Art. 4. 1. Termin składania wniosków o wszczęcie postępowania rehabilitacyjnego wynosi 2 miesiące, licząc od dnia wejścia w życie dekretu niniejszego.

2. Osoby, które z powodu przeszkód nie dających się przewyciężyć nie złożyły w terminie wniosków o wszczęcie postępowania rehabilitacyjnego, mogą w ciągu miesiąca po ustaniu przeszkód, nie później jednak jak w ciągu roku od dnia wejścia w życie dekretu niniejszego, wystąpić z wnioskiem o przywrócenie terminu, składając jednocześnie wniosek o wszczęcie postępowania rehabilitacyjnego.

3. Wniosek o wszczęcie postępowania rehabilitacyjnego może zgłosić spadkobierca osoby zmarłej, wymienionej w art. 1 ust. 1, jeżeli wykaże interes prawny w prowadzeniu postępowania rehabilitacyjnego.

Art. 5. 1. Do wydawania orzeczeń w postępowaniu rehabilitacyjnym oraz do przywraca-

nia terminu złożenia wniosku (art. 4 ust. 2) właściwą jest Komisja Rehabilitacyjna, powołana przez Prezesa Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrami Bezpieczeństwa Publicznego i Sprawiedliwości.

2. Orzeczenia Komisji Rehabilitacyjnej są ostateczne.

Art. 6. Skład Komisji Rehabilitacyjnej oraz tryb postępowania rehabilitacyjnego określi Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrami Bezpieczeństwa Publicznego i Sprawiedliwości.

Art. 7. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrami Bezpieczeństwa Publicznego i Sprawiedliwości.

Art. 8. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Józef Cyrankiewicz

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

386

DEKRET

z dnia 22 października 1947 r.

o zmianie niektórych terminów w zakresie administracji wymiaru sprawiedliwości.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Art. 3 dekretu z dnia 8 marca 1945 r. o częściowej zmianie prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 54) otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 3. Na okres do dnia 31 grudnia 1949 r. zawieszają się moc obowiązującą przepisów art. 95 i 96 prawa o ustroju sądów powszechnych — o przedstawianiu przez kolegia administracyjne kandydatów na stanowiska sędziowskie“.

Art. 2. Art. 2 dekretu z dnia 24 stycznia 1946 r. o przenoszeniu i zwalnianiu notariuszów oraz o powierzaniu pełnienia obowiązków notariuszów sędziom i prokuratorom w okresie przejściowym (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 54) otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 2. W okresie do dnia 31 grudnia 1949 r. Minister Sprawiedliwości władny jest w razie opróżnienia się stanowiska notariusza powierzyć czasowo sędziom lub prokuratorom pełnienie obowiązków notariusza“.

Art. 3. Art. 5 ust. 1 dekretu z dnia 22 lutego 1946 r. o rejestracji i przymusowym zatrudnieniu we władzach wymiaru sprawiedliwości osób, mających kwalifikacje do objęcia stanowiska sędziowskiego (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 65), zmieniony art. 1 pkt 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 21), otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Minister Sprawiedliwości może do dnia 31 grudnia 1949 r. w drodze zarządzenia powołać osoby zarejestrowane do pracy we władzach wy-

miaru sprawiedliwości na okres czasu nie dłuższy niż jeden rok“.

Art. 4. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

387

DEKRET

z dnia 22 października 1947 r.

o unormowaniu stosunku pracy pracowników publicznych przebywających za granicą.

Na mocy art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Z mocy samego prawa uznaje się stosunek pracy pracowników publicznych przebywających za granicą w dniu wejścia w życie dekretu niniejszego za rozwiązany, a ich prawa narbyte z tytułu poprzedniej służby za wygasłe.

2. Wygaśnięcie praw z tytułu poprzedniej służby obejmuje co do żołnierzy zawodowych również utratę stopni wojskowych.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie stosują się do:

- pracowników, którzy powrócą do kraju i najdalej w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie dekretu niniejszego zgłoszą się do pracy;
- pracowników przebywających za granicą z tytułu swych obowiązków służbowych lub w czasie udzielonego im urlopu.

4. Uwzględniając warunki repatriacji z poszczególnych obszarów, Rada Ministrów może w drodze rozporządzeń przedłużać termin określony w pkt a) ustępu poprzedzającego.

Art. 2. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie może właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Skarbu za zgodą Prezesa Rady Ministrów przywrócić pracownikowi publicznemu, a w razie jego śmierci — pozostałej po nim żonie i dzieciom, utracone prawa.

Art. 3. Za pracowników publicznych w rozumieniu dekretu niniejszego uważa się pracowników wszelkiego rodzaju władz, urzędów, zakładów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych, samorządowych i publicznych, bez względu na charakter stosunku pracy i przepisów prawnych lub umownych regulujących ten stosunek.

Art. 4. Przepisy dekretu z dnia 14 maja 1946 r. o tymczasowym unormowaniu stosunku służbowego funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 139) stosuje się odpowiednio do pracowników wymienionych w art. 1 ust. 3 pkt a) dekretu niniejszego, o ile podpadają pod zakres działania dekretu z dnia 14 maja 1946 r. (art. 1 ust. 1), z tym, że do funkcjonariuszów